

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

A Clemente XI. Ad Benedictum XIII.

Luxemburgi, MDCCXLI.

43. In causa super &c. In causa prætensæ depositionis, & privationis D.
Jacobi Patriarchæ Antiocheni.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74859](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74859)

1703.

1705.

Ordinarius, ad quem etiam Notarii Cancellario adjungendi electio pertinebit, necnon ab Examinatoribus Synodalibus, qui Concursum interfuerunt, subscriptum.

Ex quibus actis, vel authentico eorum exemplo nisi gravamen quoad doctrinam probetis, qui sic, ut præmittitur, examinatus, aut à mala relatione Examinatorum, aut ab irrationabili iudicio Episcopi appellaverit, novum ad examen provocandi facultatem à Sacra Congregatione frustra postulabit.

Quemadmodum, & in iudicio appellationis persequi jus suum frustra tentabit is, qui forte se gravatum doleat quoad reliqua, nisi interposita maturè, ut dictum est, appellatione ab irrationabili iudicio Episcopi, gravamen quoad illa ostenderit vel ex actis primi Concursum, vel saltem ex attestacionibus, & documentis extrajudicialibus etiam, sed non levibus.

Atque ita quidem sensit Sacra Congregatio, & Sanctissimus assensit. At si quis tamen Ordinariorum aliter, ac supra descriptum est; Concurrentium examina instituire perixerit, perget & Sacra ipsa Congregatio more pristino Appellantibus, qui se gravatos dixerint, provocationem ad novum examen, nulla gravaminis præviã probatione indulgere. Interim tamen, ne harum Litterarum memoria dilabatur, vult eadem Sacra Congregatio eas in uniuscujusque Ordinarii Cancellaria perpetuo conservari. Cujus interea consilium, tum voluntatem dum ego omnibus significo. Ampliudini tuæ fausta omnia à Cælo precor, Romæ hac die 10. Januarij 1721.

Ampl. Tuæ,

Uti Frater.

P. M. Card. Corradinus Præfectus.

P. Lambertinus Secret.

DECRETA MEMORABILIA

Sacra Congregationis Propaganda Fidei.

Juxta temporis seriem disposita.

DECRETUM.

I. Quo Vicariis Apostolicis, & Missionariis in Angliã laborantibus injungitur, ut secularibus, politicisque negotiis nequaquam se immisceant, & Evangelico tantum Ministerio exequendo intenti sunt.

Die 26. Martij 1703.

Sacra Congregatio de Propaganda Fide, annuente Sanctissimo D. Nostro, ac Romanorum Pontificum Prædecessorum suorum vestigiis inhaerente, præsentis Decreti tenore distictè mandat, & præcipit omnibus, & singulis Vicariis Apostolicis, aliisque Missionariis tam Secularibus, quam cujusvis Ordinis, seu Instituti, etiam necessario exprimendi Regularibus in Angliã laborantibus, ut omnino se ablineant à Secularibus, & politicis negotiis, usque præcipue, quæ ad Statum Regni, vel Reipublicæ, sive temporalem eorum administrationem pertinent. Magistratibus Secularibus debitum obsequium præstent, modesti, pacifici, & quieti, quemadmodum veros Christi Fideles, ac præsertim Ecclesiæ Ministros decet, illis dumtaxat occupationibus, quæ suæ sunt vocatio-

nis, intenti, scilicet orationi, prædicationi verbi Dei, Sacramentorum administrationi, & similibus pietatis officiis, pro Persecutoribus ipsis, si aliquando duriora pro Fide Catholica patiantur, orantes: nemini dantes ullam offensionem, nec ulli malum pro malo reddentes, sed Apostolorum, virorumque Apostolicorum vestigia sectantes, in omnibus se patientiæ, & charitatis exemplum exhibeant, ut non ab similem illis laborum, atque passionum suarum fructum, ac præmium à Divina Bonitate sperare merito possint. Datum Romæ die, & anno quibus supra.

Carolus Cardinalis Barberinus Præfectus.

Carolus Augustinus Fabronus Secretarius.

DECRETUM.

Quoad Juramentum ab Alumnis Collegii Urbani præstari solitum.

Die 4. Maji 1705.

Referente Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Cardinale Colloredo dubia quædam orta circa juramentum ab Alumnis hujus Collegii Urbani præstari solitum, quæ tam Alumnorum, quam Rectorum pro tempore Collegii præfati conscientias non mediocriter vexare possent, quæque primum proposita in Congregatione Generali habita die 20. Aprilis præteriti coram Sanctissimo Domino Nostro, remissa fuerunt à Sanctitate Sua Congregationi Ordinariæ pro voto, Eminentissimi Patres re maturè perpensa censuerunt.

Primo expedire, ut Alumni, qui admittuntur completo ætatis anno decimoquarto, antequam juramentum præstent, expectent sex menses à die admissionis; qui verò admittuntur ante completum annum decimum quartum, expectent adhuc sex menses postquam compleverint eundem annum decimumquartum.

Secundo pariter expedire, ut Sanctitas Sua dignetur remittere arbitrio Sacrae Congregationis prorogationem termini ad juramentum præstandum in casibus particularibus, ubi fuerit necessarium.

Quibus omnibus per R. P. D. Carolum Augustinum Fabronum Secretarium Sanctissimo Domino Nostro relatis, Sanctitas Sua benignè annuit, & ita in posterum servari mandavit quibuscunque non obstantibus in Audientiã habita die 14. Maji 1705.

Joseph Cardinalis Sacripantes Præfectus.

Carolus Augustinus Fabronus Secretarius.

DECRETUM.

In causa prætensæ depositionis, & privationis D. Jacobi Patriarchæ Antiocheni.

Die 20. Martij 1713.

In causa super prætensæ criminibus, & excessibus contra D. Jacobum Patriarcham Antiochenum oppositis, & deductis, audita, maturèque in pluribus Congregationibus perpensa relatione Eminentissimi Fabroni, & signanter depositione Testium nulliter, & inordinate contra eundem D. Jacobum examinatorum, nec non viso examine aliorum Testium à P. Lauren-

1713.

tio à S. Laurentio Delegato Apostolico pariter examinatorum, ac respectivè repetitorum, ac visis, & auditis literis ad Sanctissimum Dominum Nostrum Clementem PP. XI., & hanc Sacram Congregationem missis ab Archiepiscopis, Episcopis, aliisque Montis Libani Nationis Maronitarum, & audito D. Leniamino Archiepiscopo Edensi eorum Ablegato oretenus informante, visisque videndis, & consideratis considerandis, EE. PP. censuerunt dictum Dominum Jacobum Patriarcham Antiochenum à prætenfis criminibus, & excessibus contra ipsum oppositis, & deductis, defensionibusque, prout omne jus exigit eidem assignatis, tanquam non repertum culpabilem, nec de jure punibilem, absolvendum fore, & esse, prout absolverunt, nec dictos Episcopos, & Archiepiscopos potuisse, nec debuisse procedere ad depositionem, & privationem dicti Patriarchæ à sua jurisdictione, & à Patriarchatus dignitate, confirmando in hac parte Sententiam dicti Patris Laurentii Delegati Apostolici, ideoque ad bonam famam, ac personalem æstimationem reintegrandum, reintegratumque dictum Jacobum voluerunt, & mandarunt.

Quo vero ad manutentionem, sive reintegregationem ad Dignitatem, Jurisdictionem, ac Sedem Patriarchalem, decreverunt, causam in alia Congregatione Generali reproponi, ad effectum examinandi, & recognoscendi de viribus, & subsistentia renunciationis factæ ab eodem Jacobo Patriarcha, & interim ne fides Catholica, & Patriarchalis Sedes aliquod detrimentum patiat, per modum provisionis autoritate Sacræ Congregationis senior in ordine Archiepiscopali, seu Episcopali administret, absque eo, quod hujusmodi Administratori aliquod jus quæsitum, seu tributum ad Pastoralem Dignitatem consequendam censeatur.

Et silentium desuper omnibus, & singulis imponendum, prout imponunt.

Et ad Dominum Secretarium, qui curet præsens Decretum exarari caracteribus, ac idiomate arabico, & in illis Partibus publicari non solum dicto, sed & omni &c.

In solita Audienciâ Sanctissimi die Martis 4. Aprilis 1713. facta per me infra scriptum Secretarium relatione, lectoque præsentis Decreto Sanctitati Sux de verbo ad verbum, idem Sanctissimus Dominus Noster Clemens Papa XI. benignè approbavit, illudque exequi mandavit.

Silvius Archiepiscopus Athenarum Secretarius.

ALIUD DECRETUM.

IV.

Super plenaria reintegracione antedicti D. Jacobi Patriarchæ Antiocheni ad possessionem Patriarchatus, ejusque Sedi, necnon jurisdictionis, & jurium Patriarchalium quorumcunque.

Die 8. Maji 1713.

REferente Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Card. Fabrono merita causæ semper renunciatione, seu dimissione facta per Dominum Jacobum Patriarcham Antiochenum, cujus discussio reservata fuit in Congregatione Generali 20. Martii proximi præteriti, & maturè ponderatis, examinatis, ac discussis omnibus tam in facto, quam in jure, ac visis reclamationibus, & recurso petito ad hanc Sacram Congregationem, & Sanctam Sedem Apostolicam ab eodem Patriarcha adversus dictam renunciationem, seu dimissionem, visisque videndis, & consideratis confide-

1715.

randis, Eminentissimi PP. censuerunt: ac decreverunt, dictum Dominum Patriarcham Jacobum manutenendum, & quatenus opus sit, reintegrandum, ac reponendum, seu restituendum fore, & esse, prout reintegrarunt, reposuerunt, ac restituerunt in possessionem, vel quasi Patriarchatus, ejusque Sedis, ac plenariæ jurisdictionis, omniumque, & singulorum jurium Patriarchalium, amoto exinde Administratore per Sacram Congregationem in alia Sententiâ 20. Martii per modum provisionis deputato, ac alio quocunque Detentore, seu Intruso, præfatamque renunciationem, seu dimissionem Patriarchatus factam, alteram die 13. Augusti 1711. immediatè post reintegregationem ad Thronum, seu Sedem Patriarchalem, & alteram die 14. ejusdem mensis in Hospitio Fratrum Minorum Arisæ per Patrem Laurentium Commissarium Apostolicum acceptatam, sicuti etiam prætenfam electionem, seu deputationem exinde factam alterius Patriarchæ non obtinuisse, neque obflare, easque uti nullas, & invalidas, ac insubsistentes revocarunt, ac nullius esse roboris, & momenti, & ac si factæ non fuissent, declararunt, & mandarunt, sententiamque P. Laurentii Commissarii Apostolici sub dicta die 13. Augusti latam in hac parte confirmarunt, approbarunt, & emolgarunt.

Præcipientes, ac mandantes omnibus, & singulis Archiepiscopis, Episcopis, Clero, & Universo Populo Nationis Maronitæ, ut in virtute sanctæ obedientiæ non solum dictum Dominum Jacobum in verum, legitimum, & unicum Nationis Maronitarum Patriarcham recognoscant, eique pareant; Verùm etiam, ut præsentem Sententiam, ac declarationem ab omnibus observari curent, & satagant, itaut, qui secus, aut contra quoad hæc omnia, & singula, & alia contenta in sententiâ latâ, & editâ 20. Martii præteriti, quam pariter in hac parte confirmarunt, fecerint, tenuerint, prædicaverint verbo, vel scripto asseruerint, censuris, & penis contra Inobedientes, ac Refractorios à Sacris Canonibus inflictis subiaceant, absolute Sacræ Congregationi, ac Sanctissimo Domino Nostro Papæ Clementi XI. reservata, & ita decreverunt, non solum dicto, sed & omni alio meliori modo.

In Audienciâ solita Sanctissimi die Martis 9. Maji 1713. relato per me infra scriptum Secretarium sententiæ supradictæ tenore de verbo ad verbum, Sanctissimus Dominus Noster Papa Clemens XI. eandem sententiam, seu Decretum in omnibus, & singulis suis partibus approbavit, & exequi præcepit, ac mandavit.

Silvius Archiepiscopus Athenarum Secretarius.

INNOVATIO

Decreti san. mem. Alexandri VII. super residentia Episcoporum etiam Regularium Ecclesias tam inter Schismaticos, quam inter Infideles constitutas obtinentium, cum ejus ampliacione, & aliis ordinationibus.

Die 17. Junij 1715.

REferente R. P. D. Silvio de Cavalis Archiepiscopo Athenarum Secretario, Sacra Congregatio censuit, supplicandum Sanctissimo pro confirmacione, & innovacione Decreti san. mem. Alexandri VII. 26. Julii 1662. & ejusdem extensione ad omnes Regulares à Sede Apostolicâ, etiam ad nominationem, seu supplicationem Sacræ Congregationis Propagandæ Fidei, ad Offi-

cia